

Строгъ *пр.* строгій: Това разделеніе по строга смислъ не е довардено. *М. р. VI. Строго нар.* строго. **Строгичко** *ум.* строгонько: Нека ни простятъ наши-тѣ господжи и господжици, ако това имъ са види строгичко. *Л. Д. 1875 р. 29.*

Строжеръ *с. м.* *тоже что* стожаръ: И той подскачаше на коньтъ, дълъгъ, като строжеръ на гумното. *Тб. 93. ср.* стрелель.

Строй *с. м., съ чл.* **Строятъ** 1) родъ; видъ, сортъ: Тия четири строя пръстъ: черноземъ, пѣськъ, глина и варъ. *Л. Д. 1872 р. 232.* Наспротивъ както ни ся показватъ на глядъ дѣлятъ облацы-ты на четири строя: пересты, простнати, туплести и валместы. *Л. Д. 1870 р. 79.* Черна-та пръстъ смѣсена съ други строеве пръстъ. *ib. 72 р. 239.* Има два-та строя трудъ. *ib. 73 р. 183.* 2) планъ: Строй-тъ му беше да не отвори врата на къща-та си. *Р. А. 25. 3) (Макед.) син.* годежъ: Свадебни пѣсни № 511: Кога ходатъ на строй. *М. р. 460.* Свадебна отъ Прилепъ 536: На строй кога извадватъ девойка-та да съ пѣрстенуватъ. *М. р. 472.*

Стройниѣъ *с. м.* **Стройница** *с. ж.* свать, свѣтъ: „Стройникъ ке те пушамъ во Легена града—у попа Наума, Ти да ми ѿ свършишъ наймала-та мома“. *М. 493.* „Ай ти майко, айти стара майко! Да съ зготвишъ стройница ке о'ишъ, Ке те пушамъ во Блисура града, Да ми о'ишъ у попа Никола, Да посвѣршишъ 'уба'а девойка“. *М. 147.* Стройница вино пѣе, Девойка слуга служеше Со бисеръ венецъ на глава. *М. 374.* Излетнале два гулаба отъ даба, Не ми биле два гулаба отъ даба, Туку биле два стройника по мома. *М. 635.* Мома-та 'секому на рамо префѣрлятъ везана риза. Стройници-те, имеемъ на рамо ризи-те, съ вращаеъ у момче-то, каде съ гошаваеъ. *М. р. 517.*

Стропъ *с. м., съ чл.* **Стропѣтъ**, пара: Подари ми между многото други единъ стропъ (катъ) хубавы дрехы отъ петитѣ до върхѣтъ. *Р. С. 142.*

Строшѣ *м. св.* **Строшавамъ** *м. дл.* 1) ломаю, ломаю: Съ дѣте ва пѣтъ не ходи, зашто-то, а ко ти ся строятъ колата, смѣ ти ся, ако му ся строятъ, плаче. *Ч. 226.* Кога ся строши кость... да ся наложи строшено-то мѣсто съ крапны натопены въ студена вода. *Л. Д. 1871 р. 144.* Глава-та му строшвамъ,—хатѣръ-тъ му не развалямъ. *Ч. 142.* Той е надналъ на уликата и си е строшилъ кракѣтъ. *З. 103.* Гореказаниятъ старецъ билъ накаранъ отъ обстоятелствата да свири съ строшенъ инструментъ. *З. 256.* До де му глава юзеха, Деветъ клѣче строшиха, Съ десета глава осекле. *М. 149.* 2) разобью, разбиваю: Прозорецъ строшенъ. *Л. Д. 1870 р. 181.* Слуги немарливи струшатъ скъпниятъ сосудъ. *Тб. 84.* Коя-то тиква чѣсто ходи на кладенче-то, тя скоро ся строшва. *Ч. 178.* Лѣпило за строшени чепи и други калны ссѣдове. *Л. Д. 69 р. 215.* Строши въ една чияшъ прѣсно лице. *ib. 71 р. 145.*